

IN DE SCHIJNWERPER

Willemijn Thoolen: 'Ik ben de vijfde generatie in dit huis'

Willemijn Thoolen (59) woont met haar man Arnold (59) op Weiver 157.

Jij bent al jaren postbode, toch?

Nee, postbezorger. Want een postbode doet ook aangetekende stukken en dat mogen wij niet doen. Ik zeg altijd: wij zijn van het gooi- en smijtwerk in de brievenbus, haha! Op dit moment doe ik alleen het Weiver en de Middel. 19 jaar geleden ben ik hier ook begonnen. Dat was wel grappig. Martijn zat ik groep 8 en we kregen zo'n flyer in de bus: postbezorgers gezocht. Met een gekke bek heb ik gereageerd en werd ik aangenomen. Je begon toen altijd in je eigen buurt. Na 10 jaar wilde ik wat anders en heb ik de hele wijk van de Raadhuisstraat, Schoolmeester- en Burgemeestersbuurt gedaan. Dat is de grootste wijk hier in Westzaan. Ik kreeg versleten middenvoetsbeentjes en begon daar steeds meer last van te krijgen. Daarom ben ik vanaf januari deze 'dalwijk' weer gaan doen. Bij een piekwijk heb je veel post en moet je alles lopen. Ik kan nu met mijn fiets zigzaggend door de straat. Ik werk op dinsdag, donderdag en zaterdag. Op woensdag en vrijdag doet Johan Riet het. PostNL wil het aantal bezorgdagen veranderen, maar het zal denk ik nog wel een tijdje duren voordat het zover is. Laatst hebben ze 'logisch bezorgen' ingesteld. Via een computer is berekend hoe je het snelst een wijk kunt lopen. Moet je drie keer dezelfde straat op en neer! Dat werd dus 'onlogisch' bezorgen! Ja, eh, ik kom niet van de Prinsentichting, hè.

Vind je je werk nog steeds leuk?

Het contact met de mensen is heel erg leuk. Nou moet ik wel zeggen dat ik tegenwoordig veel minder mensen zie. Veel huizen zijn verkocht, mensen werken allebei, er zijn samengestelde gezinnen, dus je hebt minder contact. Dat vind ik wel jammer. Oude Westzaners waren zó leuk. Toen ik jonger was vroegen die: 'Van wie ben jij dan?' 'Van Hanny Molenaar.' Die kenden ze niet. Maar als ik zei dat Annie van Dalsem mijn oma was, ja, dan wisten ze het wel. Waar aan de voorkant nu onze keuken is, had zij een winkeltje.

'Ik viel ter plekke neer'

Ben je ook in dit buurtje geboren?

In het huis hier pal naast. Toen ik jong was wilde ik niet in Westzaan wonen. Hier was niets te beleven. Nou, we hebben zes jaar op Wormerveer gewoond, waar Arnold vandaan komt. Sabyne (33) en Guus (32) zijn daar nog geboren. Martijn (30) is hier geboren. Oma ging indertijd naar Lambert Melisz, waar ze ook nog een zorgafdeling hadden. Op een zaterdag zaten Arnold en ik bij mijn moeder op de koffie en die vertelde dat er een makelaar onderweg was voor oma's huis. Toen die arriveerde zei Arnold tegen hem dat wij het wel wilden kopen. Wij hadden daar helemaal nog geen overleg over gehad, dus ik viel ter plekke neer, dat snap jij ook wel. Ik kom uit een heel kleine familie met alleen een jonger nichtje, dus er waren geen andere gegadigden.

Konden jullie dit huis toen betalen?

Welnee! We waren begin twintig. We hadden geen spaargeld, niks. Je ging naar de Rabobank hier in Westzaan, je maakte een babbeltje en je kreeg een lening. Zo ging dat. Arnold zat in de dakbedekking en ik werkte er een beetje bij, maar dat telde niet. We hebben het 31 jaar geleden gekocht. Omdat alles nog in de originele staat was hebben we ook nog een bouwdepot van 10 of 20 mille genomen. Slapeloze nachten had ik ervan! We gingen van een huurtje van f 200 naar een aflossing van f 1000 in de maand. Tijdens corona hebben we weer een grote verbouwing gehad en is de fundering hersteld.

Toen kwam je dus naast je ouders te wonen.

Klopt. Dat had zijn voor- en nadelen. Mijn moeder bedisselde heel veel, maar ze was er ook altijd voor me. Uiteindelijk werd ze dement. Vorig jaar is ze overleden. Mijn vader is zes jaar geleden overleden. Met hem had ik een betere band. Toen Guus klein was zei hij al tegen hem: 'Opa, als ik later groot ben, dan koop ik jouw huis.' En dat heeft hij ook gedaan. Die woont dus hiernaast.

Ben je ook al oma?

Ja, Sabyne woont in Beverwijk en heeft

Lieke (12). Guus en Jill krijgen als het goed is in juli een zoon. Jill en ik kunnen het heel goed met elkaar vinden, maar soms zie ik haar ook weken niet. Martijn woont in Krommenie samen met Melissa en heeft twee meiden van 2 en 1. Arnold, Guus en Martijn werkten aanvankelijk alle drie als dakbedekkers bij Patina in Beverwijk. Arnold doet daar tegenwoordig de service en Martijn zit in het onderhoud. Guus werkte daar ook, maar heeft sinds kort zijn eigen bedrijfje opgestart. Ze hebben wel nog steeds met elkaar te maken, hoor.

Heb je ook hobby's?

Ja, planten. Ik loop beurzen af en stek ze ook. Kijk, dit hier is een Afrikaanse plant. Hierachter hebben we nog een stuk grond. De erfafscheidingen op dit stuk Weiver lopen allemaal een beetje raar. Een andere hobby is toneelspelen bij Herleving. Daar ben ik in 2015 mee begonnen toen jij me vroeg mee te doen met het stuk Buus&Buur. Ik ben gebleven en vind het nog steeds heel leuk om te doen. Echt jammer dat we per voorstelling maar drie uitvoeringen hebben.

Wat vind je belangrijk in het leven?

Dat ons gezin bij elkaar mag blijven en

ook gezond mag blijven.

Wil je nog iets toevoegen?

Wat wel grappig is, is dat ik in de vrouwelijke lijn de vijfde generatie ben die in dit huis woont. Het heeft altijd in de familie gezeten. In 1875 heeft mijn betovergrootmoeder het laten bouwen. Mijn oma zei dat haar oma een heel feministische vrouw was, 'met jouw lengte (die van mij dus) en van niet zeuren, maar aanpakken.' Haar man was heel jong overleden. Mijn grootmoeder is een paar huizen verderop geboren en die d'r vader was ook iets van 33 toen hij overleed. Toen zijn ze met zijn allen in dit huis gaan wonen: oma, moeder en kind. Aan de voorkant was dat winkeltje en dat hebben ze met zijn drieën jarenlang gerund. Eind jaren veertig is het opgedoekt. Toen Arnold en ik trouwden had ik helemaal geen eisen. Het maakte me niet zo veel uit hoe we dat zouden doen. Het enige wat ik wilde was: trouwen 't Reghthuys. Volgens de Westzaanse historicus Nico Heermans was ik de zevende generatie in de vrouwelijke lijn van mijn familie die daar is getrouwd. Dat heeft nog in De Wessaner van augustus 1989 gestaan.

Marijke van der Pol